

עיוני ציונות

אין לו מזל, למר שמעון פרס. גורל אכזר רודף אותו. העתונות העולמית כולה קשרה קשר לטפול עליו שקרים נוראים. בעודו קם בכנסת כדי להזים את השקר-ים הקודמים, כבר יורד עליו מבול של שקרים נוספים. ולא שקרים סתם, אלא שקרים זדוניים. שקרים המתבססים על תצלומים, שחור על גבי לבן. שקרים המסתמכים על עדי ראיה. שקרים המצטטים דוברים רשמיים של מדינות זרות. שקרים הכלולים בדו"חות רשמיים.

מוכן מאליו שכל אלה כוזבים ומזויזפים. שהרי איש לא יטיל ספק בדבריו של מר שמעון פרס, תתישר הכתהון, האיש שפילזי סוף נערץ, תלמיד מדרשם של בודהא ואפלטון, סומך עליו את ידו.

ומאחר שמר פרס אינו יכול לשקר, מס-חבר שכל האחרים, כל אותם עתונאים וצל-מים ודוברים ועורכי דו"חות — הם משקרים.

כולם, כולם עשו יד אחת כדי לטפול על מר שמעון פרס מעשים גרוועים מפשע — מעשי איזולת אינפאנטיליות מסמרת-שער.

ר אשית המעשה כעתון יום א' ה' לונדוני, אובסרבר, לפני חצי שנה. אנשים תמימים — וכאלה ישנם עשרות מיליונים בבירות תבל — סבורים, כי אובסרבר הוא אחד העתונים האחראיים ביותר בעולם — עתון בעל רמה דומה לזו של הטיימס הלונדוני, הטיימס הניו יורקי וההמון הצרפתי. והנה כתב סופרו של אותו עתון, כי בידי כוחות-הדיכוי של פורטוגל באנגולה נמצאים תתימקלעים מדגם ישראלי. הדבר הוכחש, כמובן, אחרי היסוס קצר ומזור. ואכן מי פתי ויאמין לשמועה זדונית כזאת?

מי יאמין כי מר שמעון פרס, המדינאי הצעיר והמצליח, יכשל במעשה כה מטופש?

מי יאמין כי תתישר-הכתהון יתן את ידו לפעולה שתשמיט את הקרקע מתחת לעבודתו הממושכת והסבלנית של משרד-החוץ, השוקד מזה שנים לרכוש את אהדת אפריקה?

וכל זה תמורת כמה רבנות דולארים עלובים, תוספת ועומה לתקציב העומד לרשותו של מר פרס?

לא, איש לא עלול היה להאמין בכך. למרות ההכחשות השונות והסותרות. למרות ההתנחנות הי מוזרה של מר פרס ושל ממשלתו.

א לא שאז קם שבועון ישראלי מסר יים, הידוע לשימצה, ושלח כתב מיוחד לפורטוגל. ואותו כתב הביא משם תצלום רשמי, המראה חיילים פורטוגלים באנגולה יוצאים למסע-רצח שיגרתי, כשבדיהם תת-מקלע מדגם עווי. ולא זו בלבד, אלא ש-אותו כתב גם הביא עמו עדות חיה מפי קצין פורטוגלי מוסמך, בדרג גבוה, המשי-בח את יעילותם הרבה של העושים במיכצ-עיהשמה אייכמניים כאלה.

ושוב — איאפשר היה להאמין, אולי זיימה ממשלת פורטוגל את התצלומים? אולי החליט סאלאואר, הרוזן המרושע ב-ליסבון להתנכל למר שמעון פרס? אולי עשה קנניה עם אותו שבועון מסויים (ש-אופיו הפאשיסטי הרי ידוע לכולנו), כדי להשחיר את פני תתישר-הכתהון ולשים מפגע בדרכו של צעיר נאור ומתקדם?

אולם מר שמעון פרס לא נואש. הוא גילה אומץ-ליב למופת. הוא חשף את פרצופם האמיתי של הי

מתנכלים לו וקבע ברורות שחילי-האוויר הפורטוגלי משקר, שהתצי-לום מזויזף, שהשבועון המסויים משקר כרגיל, שה"אובסרבר" משי-קר.

מול כל השקרים המתועבים האלה ניצב דבר האמת מפי מר שמעון פרס. וכה אמרה האמת — ישראל לא מכרה עושים לפורטוגל. הבלגים לא מכרו עושים לפורטוגל. איש לא מכר עושים לפורטוגל. ובידי מר פרס, שהוא איש מסודר מאוד, מצויים אפילו מיסמכים. מיסמכים יפים, המוכיחים בעליל כי ישראל התנגדה בהח-לט למכירת עושים לפורטוגל. מכתבים מסחריים, גרושים מליצות פוליטיות נשג-בות — שאינן שגורות כרגיל במכתבים מסחריים. מכתבים משמומה לי היו בידי

לא, אין לתת אימון בידיעה כזאת. אמנם ידיעה דומה מאוד הושמעה לפני שלשה שבועות בתחנת-שידור ניו-יורקית, מפי כתב באליובתחיל שקיבל אותה ישר מפי שכיר בלג. מר אחמד שוקירי, אותו שוואישראל מובהק ומבעית, שמע את הידיעה והכריז עליה עוד באותו יום ב-ראש נאימו הארוך נגד מדינת-ישראל ב-ועדת האו"ם.

אך נציג ישראל שיסע את דברי שוקירי והכחיש את הידיעה בו במקום. והוא לא הסתפק בכך. כעבור כמה שעות פירסם הידיעה רשמית מטעם שרת-החוץ הישראלית, ובה הכחשה טוטאלית נמרצת, וחד-משמעית. והנה באה אותה ידיעה, כעתון-ההחשב לאחראי, וזכירת על לחייה של הגברת גולדה מאיר,

של משרות ישראל באו"ם, ושה כל המדינות הישראליות.

ל נשדה את עצמנו: זוהי סטירת-לחי מכאיבה, והיא עלולה לגרום למדינה נזק כל יוער.

שהרי אם יש משטר מעורר רג-שות של זעם ומיאום בלב כל בערי הרצון הטוב באפריקה ובי-עולם, הרי זה משטרו של מואים צ'ומבה בקאטאנגה.

מבחינה מסוימת, מרגיז צ'ומבה את האפריקאים יותר ממשמדי-העם באנגולה. כי באנגולה שולט משטר קולוניאלי לבן, וכל בר-דעת יודע כי ימיו של משטר כזה ספורים. במקום או במאוחר, אחרי מאבק קצר או ממושך, סופם של הקולוניאליס-טים להישלך לים. שוב אין הם מהתים סכנה של ממש לעצמאות העמים באפריקה. ואילו צ'ומבה מהדה תופעה הרבה יותר מסוכנת. צ'ומבה הוא שחור. צ'ומבה הוא הסלכן של קולוניאליזם חדש, מתחפש, מתחסד, קטלני.

צ'ומבה הוא שכירו של ההון הבינלאומי הגדול, אשר בעלי מניותיו יושבים בפרל-מנטים של לונדון, פאריס, בריסל, פרי-טוריה חשיגנטון, ואשר כוח פוליטי עצום מרוכז בידיהם. צ'ומבה הוא סוכנם של השליטים הקולוני-אליסטים ברודסיה, באנגולה ובאפריקה

הדרומית, החוששים כי שיחרור קאטאנגה יביא בהכרח, בשרשרת-תגובות בלתי-נמנ-עת, לשיחרורן של שלוש ארצות אלה מעול הכובש הלבן.

צ'ומבה הוא ילד-טיפוחיו של הפאשיזם הבינלאומי, של כל הכוחות המתנכלים לאו"ם והמבקשים לחסלו במהרה, כדי ל-החזיר את העולם לימים הטובים של של-טון-הכוח הבלתי-מוגבל, של דיפלומטיית-התחתים, של עליונות הגזע הלבן.

על כן שוא צ'ומבה על כל העמים הי-שחורים, יותר מן השטן. התומך בצ'ומבה, הריהו נתן את ידו לשיעבוד האיש הי-שחור, להחזרת העבדות לאפריקה.

תומכי צ'ומבה בעיני האפריקאי אינם, כתומכי אייכמן בעיני הישרא-ללים.

★ ★ ★

ע ? כן קשה להאמין כי אכן עשה מר פרס את מעשה-האיחלת המופלג הזה. שהרי מעשה זה, כמוהו כתקיעת סכין בגב משרד-החוץ. כמוהו כנסיון להוריד לטמיון את המאמצים הנאמנים והמסוכרים שהושקעו על-ידי ישראל ביבשת אפריקה במשך שנים ארוכות. כמוהו כמתאמץ ל-בטל במחירי את תוצאות ההצבעה הישרא-לית נגד דרום-אפריקה — הצבעה ש-עשתה רושם עמוק על הנציגים של הי-יבשת השחורה, ושנשאה זה עתה סרי מבורך בדין על סליטי פלסטין, כאשר הי-אפריקאים הצילו את ישראל ממפלה מור-צחת.

מי יאמין כי מר שמעון פרס מסוגל לדבר לדבר כזה? מי יאמין כי יקבל על עצמו אחריות נוראה כזאת — ושוב תמורת כמה דולארים עלובים, מתוך אמונה נאי-בית שהדבר לא יודע ברבים?

מי שמוכן להאמין בדבר הזה, הרי לא יוכל לכבול כי אותו איש יישאר בתפקידו אדיר-הכוח אף יום אחד נוסף!

★ ★ ★

א בל איך אפשר שלא להאמין? בי ייחוד כאשר מר שמעון פרס כל-כך מקשה עלינו להפריך את הידיעה הנוראה? עוד לפני חודש אפשר היה לטעון: הי-ידיעה נכונה אמנם, אך ישראל אינה אחי-ראית. היא מכרה את הפטנט לבלגים. אלה יכולים לעשות בו כאחת נפשם.

אבל ביום אייאפשר להצהיר זאת. אף מר פרס אינו מסוגל ל-הצהיר זאת — למרות שמר פרס מספיק להגיד כמעט כל דבר.

כי לפני חודש קם מר פרס בכנסת, בי-חיכוך על העושים שנמצאו באנגולה, יהודיע: המפעל הבלגני אינו זכאי למכור עושים מתוצרתו בלי אישורה של ישראל. (ולראייה: כאשר רצה המפעל למכור עושים לפורטוגל, היה חייב לבקש רשות מישראל — וישראל סירבה לתת אישור כזה.)

● המפעל הבלגני אינו תשוד לחלוטין בנסייון להפר התחייבות זו. מר פרס הו-דיע בסירורו כי זה מפעל אחראי ביותר, ושהוא, מר פרס, מאמין לו ללא סייג. במלים אחרות: מר פרס סמוך ובטוח כי המפעל הבלגני לא מכר שלשום עושים לפורטוגל, וממילא לא מכר אותם אתמול לקאטאנגה, בלי אישור מוקדם ומסורש מ-טעם מר פרס.

ואז נשארתי הברירה בין שתי אפשרויות (א) האו"ם מושקן בקבעו כי גינה "עושים" במחקר שו צ'ומבה, (ב) ה"עושים" נמצי-אים שם ביריעתו של מר פרס, באישורו ובסכמתו — ואחרי שי-המנגנון של מר פרס גבה את האחוזים שלו.

פעם דובר, בהלצה, על "מוישה צ'ומבה". עתה אפשר לדבר על עוזי צ'ומבה — ואין זו הלצה כלל וכלל.